

Boven, binnen, buiten

Toelichting voor de gespreksleiders

Groiegroepen C.G.K. Groningen
Seizoen 2003/2004, nr. 16

Bijbelstudie: 1 Korintiërs 10:23-11:1

Bij vers 31

De gelezen verzen hebben betrekking op de vraag hoe de gemeente om moest gaan met het eten van offervlees. Dat was vlees dat eerst betrokken was geweest bij afgodenoffers. Het werd te koop aangeboden in een vleeshal, een soort markt. Mocht je als gemeentelid dat vlees nu wel eten of niet? Over die vraag was discussie in de gemeente. 'Alles is geoorloofd', was de slogan van velen (vers 23, zie ook 6:12). Paulus weerspreekt dit niet. 'Maar', voegt hij eraan toe, 'niet alles is nuttig en niet alles bouwt op' (vers 23). De christelijke vrijheid is zeker groot, maar hoe zit het met je houding? Waaróm doe je iets wel of doe je iets niet? Wat heb je ermee op het oog? Heb je je eigen zin, je eigen belang en vrijheid op het oog? Of is er misschien een hoger doel waarvoor je leeft? Paulus zegt eigenlijk: 'Kijk, op zich maakt het geen fluit uit of je dat offervlees nu wel of niet eet. Immers, de aarde en haar volheid is des Heren (Psalm 24). Maar waaróm eet je nu eigenlijk wel of niet offervlees?'. En dan klinkt Paulus' advies, klip en klaar (vers 31): 'Of jullie nu eten of drinken of wat ook doen, doet het alles tot eer van God'. *Hiermee hebben we het eerste motief van de christelijke levenshouding ontdekt: de christelijke levenshouding is gericht op de eer van God → BOVEN*

Bij vers 32

'Alles wat daar aan vlees te koop is, mag je rustig kopen en eten', zegt Paulus (vers 25), 'zonder navraag te doen waar dat spul vandaan komt'. 'En ook als een niet-christen je uitnodigt om bij hem of haar te komen eten, ga gerust en eet alles wat je wordt voorgezet', zonder dat je je af hoeft te vragen wat je eet (vers 27). Maar Paulus voegt er iets aan toe. Vers 28: 'Doch indien iemand tot u zegt: Dat is gewijd vlees, eet het dan niet, om hem, die u dat te kennen gaf, en om het geweten. Ik bedoel nu niet uw eigen geweten, maar dat van die ander.' Stelt u zich voor. U bent een gemeentelid uit Korinte en u zit bij een niet-christelijke gastheer aan tafel. U eet rustig alles mee of bent althans van plan dat te doen. Maar nu zegt iemand (een christen of een niet-christen): 'Pas op, dat is gewijd vlees'. Misschien bedoelt die ander dat als waarschuwing, misschien wil hij je uit de tent lokken of misschien wil hij je zelfs in het nauw brengen. De reden doet even niet terzake. Paulus zegt: Als dat gebeurt, dan is het moment aangebroken dat je niet moet mee eten, vanwege het geweten van die ander. Nu de zaken zo helder liggen, moet je duidelijk maken dat u een bewuste associatie met het heidendom uit de weg gaat. Je zou die ander namelijk alleen maar in gewetensnood kunnen brengen.

De kern waar het hier om gaat, is de houding die Paulus naar voren brengt. Het belang van de ander weegt voor Paulus het zwaarst. In vers 32 vat hij zijn houding samen: 'Geeft noch aan Joden, noch aan Grieken, noch aan de gemeente van God aanstoot'. Paulus roept de gemeente in Korinte op om oog te hebben voor de ander. Drie groepen noemt hij daarbij: Joden, Grieken en de gemeente. De eerste twee groepen zijn mensen van buiten de gemeente. Beide groepen wezen het evangelie af. De Joden vonden het evangelie een aanstoot en de Grieken vonden het een dwaasheid (1:23). 'Maar', zegt Paulus, 'juist voor deze mensen, die niks van de kerk en van Jezus wilden weten, moet je oog hebben. En moet je oog hebben voor de gemeente zelf'. Mensen van buiten en van binnen, die moet je in alles ter wille zijn, vindt Paulus. Waarom? Dat geeft hij aan in vers 33. 'Ook ik ben allen in alles ter wille, niet om mijn eigen belang te zoeken, maar dat van zeer velen, opdat zij behouden worden'. Dát wil Paulus: dat zij behouden worden. Hij wil zijn leven zo inrichten dat mensen van buiten de gemeente en mensen van binnen de gemeente behouden zullen zijn. Het gaat Paulus dus niet om de lieve vrede of zo in de gemeente, nee Paulus' motief gaat veel dieper. Hij verlangt ernaar dat mensen behouden zullen zijn. *Hiermee hebben we het tweede motief van de christelijke levenshouding ontdekt: de christelijke levenshouding is gericht op het behoud van mensen van buiten en binnen de kerk. → BUITEN EN BINNEN*

Vers 1

De genoemde twee motieven worden gedragen door één grondhouding. Die staat in 11:1. 'Wordt mijn navolgers', zegt Paulus daar, 'gelijk ook ik Christus navolg'. Paulus volgt Christus na. Daarin ligt de sleutel. Ook Jezus wilde geen aanstoot geven aan de mensen (bijv. Matteüs 17:27). Hij zocht hun behoud en wilde niet dat ze verloren zouden gaan (lees Matteüs 18:12-14). → **CHRISTUS**

Evaluatie

Vragen, ideeën, reacties, opmerkingen, tips, suggesties enzovoort kunt u sturen naar ds. L.C. Buijs: lcbuijs@cggk-gn.nl, eventueel per telefoon (050-4028803).